

TAKÁCSIMRE

Beismerések

*A gépek legendáimat megfölozik.
Fekete bátya a múlt
és nincs út visszafelé.
Ott hátul a jajgatások már majdnem elnémultak
mint a vonat hátsó kocsija néma mozdonyához.*

*Gyötrődöm körhintaszerű látásomért
nem lehetek boldog sohasem
gyűlölöm rég ezt a szót.*

*Mint hadnagy szökevényét
rángat a sors vissza magához
a titokban zsebembe gyűjtött dolgaimtól.*

*Felpöcköli rejtőző arcom
ha nézni nem tudom már
hogy a befejezettség tömbjéhez
az újra befejezettet odacsapjam.*

*Mint aki papírhártyából ragaszt kősziklákat
mint aki fejtene már kőből papírt
mint aki fekélné már két sín közé
hogy kimuljon szemérmessége szerint a ciklonból.*

Először ...

*Először a csörömpölések hallgatnak el.
Először a hólyagok pukkannak el.
Először a látványosságok múlnak el.
Az ember halála innen messze van még.*

Kő, vas, vasbeton

*Kő-paradicsommadár
kő-szivárvány
kő-mozaik ragyogás
kő-zománc kert*

*Vas-pálca virág
vas-lap szírom
vas-szalag levél
vas-viola*

*vasbeton-kaktusz
vasbeton-ló
vasbeton-drágakő-isten
vasbeton-ég*

Fárasztó ünnep élni

*Világos a halottak útja, sima lejtő —
torkollva sötét garat csöndjébe le.*

*Itt fönny a járhatatlan meredélyek
árnyéka, csalogató fény-szegélye.*

*Fárasztó ünnep élni,
az élet rágalmozása fáradtságom.
A gyönyörrel szemben is a tagadás:
nem csinálom!
Ha kifoszt a belőlem-is-lelt ünnepély,
akkor a vágy papírsárkányát visszarántom.*

*Szegénységgel magamat úgyis megaláztam —
vágyakozók reménye lett a kálváriám.*

*Világos a halottak útja, sima lejtő —
de nem visz a kísértés többé, se föl, se le.*